a.v.v. `ZEEBURGIA `
opgericht 28 juni 1919:

In het souterrain van hotel "zeeburg", dat op de hoek stond, waar nu de Molukkenstraat en Zeeburgerdijk elkaar snijden, speelde enige keren per week lustig de militaire kapel, de boerderijen van Van Schalkwijk en Koopmans waren tot ondergang gedoemd en het befaamde wielerbaantje stond gelaten op zijn afbraak te wachten.
Het geviel in die tijd, dat enige jongens, die regelmatig in de Balistraat een balletje aan het trappen waren, voor de zoveelste maal door een agent werden gewaarschuwd, dat, als ze nogeens op "dat gelel tegen dat vod betrapte" hij er werk van zou maken en dat er aan het einde van de Javastraat in het bureau nog wel enige plaatsen gereserveerd konden worden voor jongens, die maar niet wilden aannemen, dat de straat er niet was om er je voetbalhartstochten te botvieren. En zo werd, ongewild, deze agent de oorzaak van de geboorte van onze club en kunnen we gevoeglijk aannemen, dat de Balistraat als kraamkamer heeft gefungeerd.
´t Lijkt ons leuk, de namen van de 4 jongens, die de geboorte van Zeeburgia bevorderden, aan de vergetelheid te ontrukken. Hier komen ze dan: Rijk van Wageningen, Teun Pronk, Jan v.d. Anker en Jan Looyen. Waar het in onze bedoeling ligt in dit overzicht niet teveel met namen te strooien, komt het ons toch voor, dat deze assistenten van Ome politie/agent/dokter er wel eventjes "uitgelicht" mogen worden. Onze eerste voetbal heette "talisman".
Officieel werd het café hoek Plantage Badlaan (hoe is ´t mogelijk) de geboorte en zo deed "ZEEBURG", want dat was de eerste naam van onze vereniging haar intrede in de 2e klasse A.V.B. Ons veld was gelegen aan de Schellingwouderdijk. De kleedgelegenheid huisvestte bij tijden ongeregeld goed, zoals koeien, varkens en kippen.
Ons eerste optreden in de 2e klasse A.V.B. werd meteen al beloond met het kampioenschap, welk resultaat werd bereikt met aanvallend spel zonder stopper. D.S.S. werd tweede.
Na zo een drie jaar in de eerste klasse gelogeerd te hebben vond "ZEEBURGIA"(deze naam had de vereniging in 1920 gekregen) het de hoogste tijd. Er moest van omgeving veranderd worden. Resultaat: het kampioenschap van de eerst klasse A.V.B. In de strijd om de hoogste plaats waren toen T.D.O. en Z.R.C. onze grote concurrenten. Inmiddels waren we verhuisd naar de Muiderstraatweg. Idyllisch door het "houtbos"omgeven, terwijl "Betlem" zich daarbij aansloot, lag daar ons veld. Je waande je geheel buiten en terwijl in de verte de contouren van de stenen pakhuizen van Amsterdam zich aftekenden, waarboven de torens van onze stad probeerden de hemel te bereiken en de grote gashouders als ballonnen boven de daken schenen te drijven, voetbalde "ZEEBURGIA" daar zondags, dat het een lieve lust was.
Jong wat zijn daar een veldslagen geleverd en welke prachtige herinneringen zijn er aan dat mooie plekje verbonden. We hoeven de familie Hoefman maar te noemen, pa Hoefman, de eigenaar van het stuk land, waarop we onze goalpalen hadden mogen neerzetten, imponeerde niet alleen door zijn vervaarlijke bakkebaarden (zie foto),

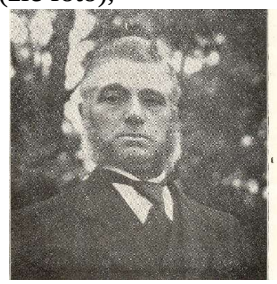

maar ook door zijn liefde voor onze club, waarbij zijn vrouw zich aansloot. Wanneer we dan ook de kant van Bussum uitgaan en de klucht van de grote Merwedebrug oprijdend, altijd even naar rechts met heimwee in ons hart naar dat (nog steeds) verlaten liggend stuk land kijken, dan is deze herinnering steevast verbonden met ons rondhuppelen als jongen in ons voetbalbroekie, de bakkebaarden van de heer Hoefman en de daverende toejuichingen van onze supporters.
Nu bewogen tussen deze supporters er zich van de vrouwelijke kunne, hetgeen weer tot resultaat had, dat verschillende spelers van ons toenmalige eerste, naast hun zorgen om in voetbalconditie te blijven, na zekere tijd het moment gekomen achtten om meubeltjes te gaan kijken, wat uiteindelijk weer resulteerde in het feit, dat er nieuwe "ZEEBURGIA" leden werden geboren.

1e elftal kamp. 2e klasse A.V.B. seizoen 1919-1920:

Ali en Annie v. Schalkwijk, Trijn Pronk, Bets Looyen, de heer en mevrouw de Vries, oma Van de Berg, zij allen hebben als supporters bij thuis- en uitwedstrijden grote steun aan onze jongens verleend. Zelden ontbraken zij, groot was hun liefde voor "Zeeburgia", luid waren hun aanmoedigingen. En wanneer ik hier de "Hollandia"- en "AJAX" dag memoreer, dan ben ik ervan overtuigd, dat het hart van menig "Zeeburgiaan" opengaat. Als rasechte Amsterdammers, die tenslotte toch hun hart verloren hebben aan onze mooie stad met zijn pittoreske gevels, zijn prachtig door bomen omzoomde grachten en mooie haven, stonden we erop, dat bijvoorbeeld op een "AJAX"- dag het pierement niet ontbrak.

Heel "Zeeburgia" was dan één familie en de geest die op zulk een dag heerst moet men tegenwoordig zoeken. De "Hollandia"- dag die ons naar Hoorn voerde, bracht in de diverse autobussen al dadelijk de stemming en wanneer we succesvol naar de hoofdstad terugkeerden, moest er opgepast worden, dat de bussen niet barstten van de jool en het plezier. Piet ter Meulen, het brok graniet van ons eerste, werd dan bijvoorbeeld als een klein kind de bus doorgedragen, op hem werd levensvreugde en plezier afgereageerd en wanneer hij zelf niet zo bij de tijd geweest was, was hij vast en zeker zonder schoenen thuisgekomen.

Intussen ging ons eerste, dat toen getraind werd door Henk Hordijk, een ouwe rot, doorkneed in het voetbalspel en eens één van de grote steunpilaren van "AJAX", door met successen te vergaren. In 1924 werd voor het eerst de 4e klasse N.V.B. in het leven geroepen en "Zeeburgia" vond het meteen nodig het kampioenschap te behalen. En wij dankten dit niet in het minst aan de Ajaxschool-training, die Hordijk ons gaf.

Kampioens-elftal 4e klasse N.V.B. 1923-1924

Jong, wat was "Zeeburgia" toen vervuld van geestdrift, hoe leefde de gehele Indische buurt mee met het wel en wee van onze club.

Hoe goed herinneren wij ons nog, dat van het oude Muiderpoortstation een trein vol supporters vertrok om "Zeeburgia" bij een of andere belangrijke promotiewedstrijd aan te moedigen. Terwijl met zakdoeken, voetbalbroekjes en dassen wuivende supporters uit de raampjes leunden trok onder luid gejuich de trein, hevig puffend en hijgend langs de Celebesstraat en de gehele dag scheen het of de Indische Buurt in een zekere ban gevangen was. Wanneer dan s's avonds aan het verre lawaai de achterblijvers kenbaar werd, dat de twee kostbare punten binnen waren, de trein het station binnenstoomde en stopte, kon men over de hoofden lopen en deed de stemming van onze buurt herinneren aan de prachtige beschrijvingen, die Querido ons voorschotelt in zijn "Jordaan", wanneer hij een van de feestdagen in dit populaire stadsgedeelte beschrijft.

Maar als de supporterploeg geslagen en stil arriveerde, dan scheen het of onze buut met rouw omfloerste trom mee ter begrafenis trok. Meen nu niet, beste lezers, dat het bestaan van onze club alleen afhankelijk was van de prestaties van ons eerste. Daarmee zouden we de lager elftallen tekort doen. Ook onze overige senioren hebben een groot aandeel gehad in de opbouw van onze vereniging, terwijl de junioren en adspiranten bij het groeien der jaren toenamen.

"Zeeburgia" scheen er nu eenmaal een hekel aan te hebben, lang in een afdeling te blijven bivakkeren en zo kwamen wij in 1926, na promotiewedstrijden tegen "Baarn" en D.O.S. uit Utrecht in de 2e klasse N.V.B. terecht. En ofschoon de eerste klasse toentertijd voor elke club het Walhalla voor de voetballers betekende, toch mochten wij trots zijn op hetgeen in luttele jaren was bereikt.

Het is daarom begrijpelijk, dat wij U enige namen van spelers uit de glorie jaren niet willen onthouden. Bep van Leeuwen, Rijk van Wageningen (zie foto),

Cor v. Bochove, Ko v. Kruiselbergen, Wim Daalman, Piet en Bertus Geelhuizen, Lex Spanjer, Chris Leynse en Henk Hollen, hierbij ons saluut. Enkelen van jullie nemen een belangrijke plaats in "Zeeburgia" in Bep van Leeuwen, een schitterende voetballer en prachtig mens, ontviel ons helaas, terwijl Piet Geelhuizen en Lex Spanjer nu al vele jaren in de vreemde een nieuw vaderland hebben gevonden. Het promoveren naar de 2e klasse bracht ons op een ander veld, n.l. dat van de Nederlandse Bank, gelegen naast het voormalige AJAX-terrein, terwijl de lagere elftallen de "Muiderstraatweg" bleven bevolken.

Dit verhuizen bracht voor vele, vaak jeugdige wandelaars met vrouwelijke aanhang, die vol jonge liefde 's avonds in de Kruislaan wandelend, de invloed van het licht van de opkomende maan op hun gevoelens trachtten te ontsluieren, een nieuw beeld mee. Terwijl ze meenden, heel rustig en verinnigd in hun liefde hun diepe velangens aan elkaar kenbaar te kunnen maken, doemden daar uit het halfduister van de tunnel (oh, voorportaal van de liefde) figuren op, die blazend, steunend en hijgend op kobolten geleken, welke ouwe sprookjes tot waarheid schenen te maken. Zij wisten echter niet, dat dit slaven waren van het trainingsschema van Hordijk. En wat voor een schema!!

Via de Middenweg naar Diemen, door de Oud Diemerlaan langs de Merwede en het zwembad naar de Indische Buurt en dan via de Ringdijk weer naar de Kruislaan terug. En het grootste gedeelte van dit traject werd in flinke draf afgelegd. Of daar eventjes uithoudingsvermogen werd gekweekt!

Dat deze harde training resultaten afwierp bleek wel uit het feit, dat, toen wij vol angst en beven de reis naar Den Helder aanvaardden om er onze eerste wedstrijd in de 2e klasse te spelen, wij met een 2-1 overwinning uit de bus kwamen. En het lukte, zij het met wisselend succes, ons het eerste jaar in de 2e klasse te handhaven.

In 1927 maakte "Zeeburgia" zijn eerste buitenlandse trip en wel naar Duitsland, in die jaren een evenement. Goed de tijd van de trekschuit was voorbij, maar toch had het verkeer niet die intensiteit en hoogte bereikt als nu en voor velen was een reis naar het buitenland een groot avontuur, dat weken van tevoren én bestuur én leden in opwinding bracht en vele voorbereidingen vereiste.

Met een bus, die toen lang niet het comfort bezat als nu, bij mooi weer meer op een uitgerekte kattenbak geleek, omdat de bovenbouw, welke uit doek bestond, neergelaten was, terwijl bij regen het geheel

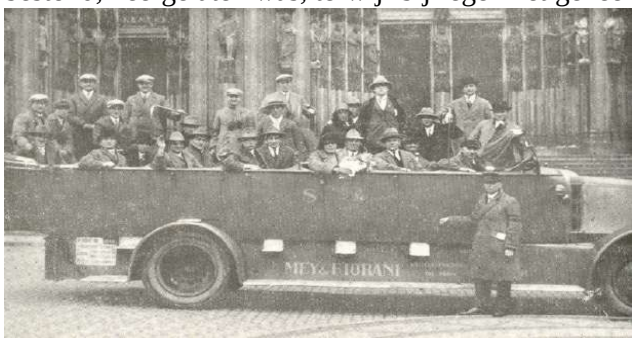

Zeeburgia voor den Dom te Keulen

aan een gemotoriseerde huifkar deed denken, waarmede in de grote jaren van de trek de Zuid-Afrikaanse boeren het onbekende tegemoet gingen, werd de tocht ondernomen.

Er bestaat nog een foto van deze reis, waar de bus alsmede inhoud aan de vergetelheid is ontrukt. Jeetje, wat hadden ze toen gekke hoeden op. Bij bestudering van dat plaatje kom je onwillekeurig tot de ontdekking, dat vele leden van ons eerste een Tom Mix – ('n groot cowboyfiguur van de film) complex hadden. De strooien hoed was ook present, terwijl de zwarte bolhoed evenmin ontbrak en onze toenmalige voorzitter, Frits Verputten, staat, zwart gebold, geïnteresseerd als het ware, naar de fotograaf te kijken. De hoofddeksels van de dames, waarvan er ook enige mee waren, geleken in omgekeerde vorm op instrumenten, waarop je in je jeugd geleerd werd zekere handelingen te verrichten. Bleek dan, dat j van dit apparaat een juist en regelmatig gebruikt maakt, dan verkondigde moeder met stralend gezicht en van emotie trillende stem dat "Pietje nou al zindelijk was!" Zo'n jongen toch.

Meen nu niet lezers, dat wij geringschattend op die tijd terugzien. Wijzelf vonden die hoeden, die kleding heel gewoon en meenden, dat slobkousen het summum van deftigheid waren. Wanneer we dus door die foto weer volledig in het verleden worden opgenomen, dan komen we alleen tot de conclusie, dat de mode maar een grillig juffie is. Maar gevoetbald is er in Duitsland en "Zeeburgia"liet een goede indruk achter. En het bier was niet weer, maar gewoon best.

1e elftal 1928-1929

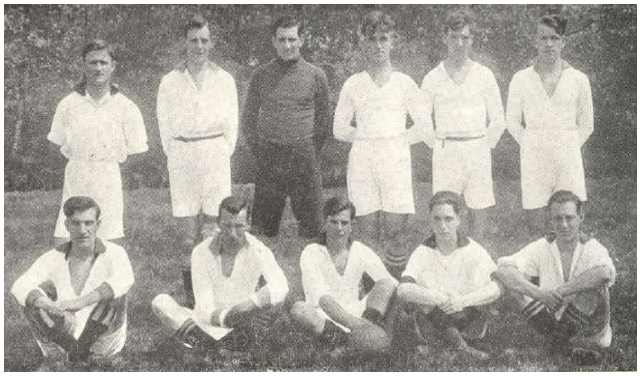

En zo naderen we dan een van de hoogtepunten in het toen 40 jarige bestaan van onze vereniging. Ik doel hierbij op de eerste keer, dat wij het kampioenschap van de tweede klasse N.V.B. behaalden. 1929!!! Een jaar om nooit te vergeten, een jaar waarin naast het beleven van de grootste voetbalvreugde, het diepste sportleed ons deel werd. Want wat te zeggen van het feit, dat, door het winnen van één wedstrijd, terwijl we de drie overige gelijk speelden, wij wel voor de drempel van de eerste kwamen te staan, doch deze niet overschreden???

Tegen U.V.V. behaalden we een overwinning en een gelijkspel, terwijl we met Haarlem beide keren de punten deelden. Vooral die laatste wedstrijd in Haarlem is er een geworden om nooit te vergeten en als er wel eens gesproken wordt over de mysterieuze krachten in de sport, dan heeft "Zeeburgia" in deze wedstrijd hiervan wel haar deel gehad. Tot het einde toe bleven onze jongens voor de overwinning, die ons het eersteklasserschap moest brengen, vechten. Onder een zenuwslopende spanning verstreken de laatste minuten. Zou het ons lukken??? Zou….ja….. nee….jaaaa….neeeeee!!!! Nee daar klonk het fluitje van de scheidsrechter en het pleit was beslecht. Diep, diep teleurgesteld, het huilen stond ons nader dan het lachen, verliet de "Zeeburgia" aanhang het veld. Er is toen op de tanden gebeten, we durfden elkaar niet aan te kijken, omdat we de teleurstelling in elkaar ogen niet wilden lezen. Er is misschien inwendig gevloekt om het ontbreken van dat kleine stukkie geluk, dat ons in de eerste klasse had kunnen brengen. Maar uit deze tegenslag werd een wil geboren. Een wil om het opnieuw te proberen, om teug te vechten, om weer aan de poort van de 1e klasse aan te kloppen. En in die wil heeft "Zeeburgia" zich vastgebeten.

(uit Officiële Mededelingen a.v.v. "Zeeburgia")

UITSLAGEN

Promotie-wedstrijden:

Zeeburgia	*- U.V.V.*	*1-0*
Haarlem	*- Zeeburgia*	*1-1*
W.F.C. 2	*- Zeeburgia 2*	*4-3*
Hollandia 2	*- Zeeburgia 2*	*1-3*
Zeeburgia 2	*- W.F.C. 2*	*3-6*

Junioren toernooi Blauw-Wit

A.F.C.	*- Zeeburgia*	*2-4*
Zeeburgia	*- Z.V.V.*	*2-4*

Massage

Het Bestuur heeft besloten, onder geen enkele voorwaarde meer massagekosten te vergoeden.
Hij welke zich dus toch onder behandeling van een masseur geeft ontvangt daarvoor geen vergoeding van de vereniging.

Open Brief:

D*e strijd is alweer gestreden, na kampioen der 2e klasse N.V.B. geworden te zijn en ongeslagen uit de promotiewedstrijden naar voren gekomen, is het jullie toch niet gelukt 1e klasser te worden. Men kan er veel, doch ook weinig van zeggen. Jongens! Ik zou het zoo willen zeggen: Als men zijn oogen en ooren den kost geeft dan hoort en ziet men veel. Hier iets over het "Zien". Ik heb Zeeburgia 1 zien spelen in de competitie- en promotiewedstrijden, en kan niets anders zeggen dan "Bravo jongens, jullie hebt je kranig gehouden". Stuk voor stuk hebben jullie hard gewerkt om je vereniging de hoogte in te krijgen en het succes is m.i. niet uitgebleven. Immers je hebt getoond, een van de sterksten der drie candidaten (zoo niet de sterkste) voor het 1e klasserschap te zijn. Je hebt kunnen zien dat er ook fouten gemaakt zijn, maar worden er niet op elk gebied fouten gemaakt. Ik geloof toch van wel, is het niet?*
Nu iets over het "Hooren", hooren doet men altijd zeer veel, misschien wel is dat al te veel. Zoo hoorde ik ook eenige critiek over sommige spelers uitoefenen, maar critiek en critiek daar zit nog al een verschil in. Men moet geen afbrekende critiek voeren. Worden er fouten gemaakt, tracht ze te herstellen, maar ga ze nooit verder afbrekend becritiseren, daar zit toch geloof ik nooit veel goeds in, dat tot de bloei van je vereeniging kan bijdragen.
Nu nog iets uit Haarlem, ik zag een beetje bleek na dezen wedstrijd, maar dat zullen er wel meer geweest zijn denk ik. Nog bleeker werd ik toen ik daar een roodzwarte vlag in den top zag hijschen, met inscriptie "Haarlem 1e klasser". Maar het was me toch een troost, al was deze ook klein, toen ik plotseling achter me hoorde: "Nou dat had geen kwartiertje langer moeten duren, anders hadden ze dat zwarte vakje van dien vlag, wel eens wit kunnen schilderen, wat een ploeg is dat, om naar te kijken, die laten je tot de laatste seconde in de benauwdheid zitten."Onnoodig te zeggen dat het een paar Haarlemsupporters waren. Nu jongens ga op dezen weg voort, (maar denk om de critiek) en zorg vooral,

voor een goeden geest in je ploeg, dan zullen jullie nog menig succes op voetbalgebied oogsten en het 1e klasserschap. "Nou! Is Zeeburgia dan al zoo oud, dat ze dat niet meer zouden halen, kom, kom ik wou je toch wijzer hebben."

Gegroet (Friedrich).

Wij zouden het overzicht van dit jaar niet volledig maken, dat ons tweede eveneens de eerste plaats in zijn afdeling behaalde, onze club "10" jaar bestond en Rijk van Wageningen deze tien jaar onafgebroken in het eerste speelde. Wanneer wij dan nu nog als toeschouwer, Rijk langs het lijntje de grensrechtervlag zien hanteren dan kom je tot de conclusie, dat de oudjes het nog maar best doen en dat het met "Zeeburgia" nog "waerachtig wel sal gaen".

Dat ons pad ook in andere opzichten niet over rozen ging, bleek wel uit het feit, dat we ons mooie, vertrouwde terrein aan de Muiderstraatweg kwijtraakten, omdat het Rijk een gedeelte van de grond nodig had om de nieuwe weg Amsterdam-Bussum-Hilversum aan te leggen. Verder was het veld aan de Kruislaan in de toekomst gedoemd om als bouwgrond te dienen voor huisje, tuintje, hekkie, zodat het hoog tijd werd naar een andere gelegenheid uit te kijken.

En zo kwam dan het seizoen **1931-1932**…..Een tijdperk, dat met gouden letters onze annalen staat geschreven. **"ZEEBURGIA"** KREEG HAAR EIGEN ACCOMMODATIE. En vla bij de tunnel.

1936 sportdag georganiseerd door de toenmalige J.C.:

Zij die nu regelmatig de terreinen van onze club bezoeken en niets weten van die tijd, kunnen niet beseffen, welk een enorm werk er door allen is verzet. Allereerst vertoonde het stuk grasveld zo ongeveer in het midden een hoge bult, waarvan de archeologen in onze vereniging al bij voorbaat smulden. Zou er bij het afgraven van deze verhoging weer een hoofdstuk aan onze vaderlandse geschiedenis toegevoegd kunnen worden?? Had wellicht Djengis Kahn, wel een beetje uit buurt, tronend op zijn vurig klein ros, op deze hoogte zijn horden aan zich zien voorbijtrekken? Had hier eenmaal de hut van een Kelt gestaan of waren aan de voet van deze bult in het grasland de goed gevulde bekers (Haacke-Beck alt) van de Germanen rondgegaan, terwijl zij hun sport van die tijd beoefenden, nl. het vergokken van huisraad en vrouwen??? Al deze vragen drongen zich aan hen, die vol diepe aandacht erbij stonden, toen de eerste spade in de grond werd gestoken. En wat kwam er tevoorschijn???? PUIN!!!! "Niks anders as puin!" zou onze Wim Sonneveld op de hem eigen manier gezegd hebben. Puin dat gebruikt werd om de paden te verharden, terwijl een kleine zittribune, afkomstig van sportpark "Amstelrust" door de leden werd geplaatst. Gelijk mieren krioelde het over 't weiland van enthousiaste "Zeeburgianen", die hun vrije tijd gaven en vol ondernemingslust aan het werk togen om er iets groots van te maken. Er werd beton gestort, gegraven, gehamerd, geschilderd, kleedlokalen waren in het bestek opgenomen, er werden bruggen (nou ja, hele kleine) gebouwd, ofschoon dit niet zo vlug ging, terwijl de grasmat niet wilde gedijen, omdat nou "net toevallig" de regen wegbleef. Maar toen eindelijk dan alles er stond en blaren de gelegenheid kregen om te verdrogen, terwijl het zweet ophield van de gezichten te druppelen en kromme ruggen wee in hun oorspronkelijke staat wederkeerden, kortom toen het werk "plat" was, stond de "ploeg", waaraan onze club nog altijd zo veel te danken heeft, met stille glimlach, grot zelfvoldaanheid en blijde trots het "Zeeburgia"- huis te bekijken.

Natuurlijk was voor dit alles geld nodig, voor die tijd veel geld zelfs. Spreekt het dan gen boekdelen dat er *f* 6.000,-- in aandelen van *f* 50,-- werd samengebracht!!! En dat in de crisisjaren!!

Ons eerste werd in 1933 kampioen van zijn afdeling. Ook nu gelukte het niet, in het eersteklasserhuis een kamer te krijgen, H.F.C. promoveerde, terwijl Blauw-Wit naar de 2e Klasse werd verwezen.

Jammer was het, dat bij de wedstrijd tegen H.F.C. uit, een van onze grote steunpilaren, de heer Jan van Leeuwen Sr. De spanning niet kon verdragen en hij ter plaatse overleed. In hem verloor "Zeeburgia" een lid, dat door zijn houding tegenover onze club aller achting had verworven. Het is mede door hem, dat "Zeeburgia" nog bestaat.

Ook nu zette onze vereniging zich over de teleurstelling van het niet bereiken van de eerste klasse heen en bleef zij haar woordje in de sportwereld meespreken. Verscheidene leden van ons werden in vertegenwoordigende elftallen opgenomen, seizoen 1935-1936 werd voor het eerst in onze club de honkbalsport beoefend. Erger was het evenwel, dat de nood der tijden zich ook bij "Zeeburgia" begon af te tekenen en het noodzakelijk werd voor onze werkloze leden ontspannings-middagen te organiseren. Pijn deed het, de vaak jonge kerels, wie een van de mooiste dingen, een doel te hebben in het leven, was ontnomen, als grote kleuters zich aan door de omstandigheden opgedrongen ontspanning te zien wijden. In 1939 wordt het honkbalnegental kampioen van zijn afdeling. De tijd gaat voort….voort…..voort!!!! Een steeds groter wordende beklemming valt over de wereld. Steeds dreigender wordt het geluid van miljoenen stappende soldatenlaarzen, steeds dreigender de taal. Tot toch nog plotseling, als de flits van een zonnestraal, welke op de neersuizende bijl van een guillotine valt, Europa in brand staat. OORLOG!! Het ergste, wat de mensheid kan overkomen. Het Nederlandse leger wordt gemobiliseerd, er wordt een noodcompetitie ingesteld. Onze bevolking ziet zich tussen angst en hoop geslingerd, tot aan alle illusies een einde wordt gemaakt en ons land wordt bezet.

Met kunst en vliegwerk wordt de competitie draaiende gehouden, enkele leden van het dames-comité gaan soms dagen op stap om de eetbare voorraad van de kantine bij te houden, dit vaak met gebruikmaking van hun eigen distributiebonnen. Er worden schaatswedstrijden voor voetballers georganiseerd. In 1941 eindigen P.J. Trooster en G. Smit respectievelijk als 13e en 16e in de elfsteden-tocht. "Zeeburgia" weet in het daaropvolgende jaar door e laatst overgespeelde wedstrijd tegen "Watergraafsmeer" degradatie te ontlopen, ofschoon achteraf geen enkele vereniging degradeerde. Er komen zwem- en athletiekwedstrijden, ons maandblad wordt verboden. Steeds donkerder tekent de toekomst zich af, duizenden jongemannen worden tegen hun wil naar het "buitenland" gevoerd, het grootste gedeelte van onze Joodse bevolking wordt gedeporteerd. Donkere uitzichtloze jaren leggen zich, als een trieste mantel, over ons landje heen. Dan geeft een glimp van het komende vrijheidslicht een hoopvoller kleur aan de grauw-grijze ellende, waarin wij gedompeld zijn. Er volgen nog moeilijke tijden, een meedogenloze hongerwinter dreigt het laatste weerstandsvermogen weg te nemen. Dan is daar de 5e mei 1945 en stralend verschijnt de vrijheidszon boven de kim en we zijn vrij!!!

Juichende, dansende, schorgeschreeuwde mensen-massa's verwelkomen onze bevrijders, alom heerst vreugde.

Maar vele, door de vijand weggevoerde vrouwen, mannen, dochters en zonen ontbreken deze dag. Hun plaats in het huisgezin zal voor altijd ledig blijven. Wij gedenken in dit overzicht dan ook hen , die ons door het oorlogsgeweld ontvallen zijn. Hun nagedachtenis zullen wij tot in lengte van dagen blijven eren…….

Vol goed moed zet Zeeburgia zich aan het werk, om de geleden schade te herstellen. Onze zittribune is voor het grootste gedeelte gesloopt, er moet weer aangepakt worden, de sport, welke zo een belangrijke plaats in het leven inneemt, eist velen op. Stug en onverzettelijk wordt de ene na de andere moeilijkheid overwonnen. Een bouwcommissie wordt in het leven geroepen en een van haar eerste resultaten is de prachtige aanplant op ons terrein. De oude geest wordt weer vaardig over ons "Zeeburgia", een supportersvereniging onder de bezielende leiding van Piet Vroomans en "Meester" van Beek vergezelt ons eerste op zijn wedstrijden thuis en uit en in 1947 is het dan zo ver. Waar jaren voor gestreden is, waar alle leden jaren naar verlangd hebben, wordt werkelijkheid.

Onze club wordt eerste klasser. Via een overwinning van K.F.C. op "Emma" in het stadion te Amsterdam, bereiken we de laatste etappe naar de top. Welke nooit door ons werd bereikt, omdat we in 1950 opnieuw 2e klasser werden. Maar er is die drie jaren dat we in de hoogste afdeling mochten verblijven, goed gevoetbald. Wij verloren bijvoorbeeld geen enkele wedstrijd tegen "Ajax", telkens draaide het op een gelijk spel uit. Verscheidene grootheden uit de 1e klasse bond "Zeeburgia" aan har zegekar, toch werd

de opgave te zwaar en zo moest onze vereniging weer haar heil in de 2e klasse zoeken.
Inmiddels was er een prachtige zittribune gebouwd, zodat wij plaats konden bieden aan 11.000 tot 12.000 bezoekers, onze club maakte een ongekende bloeitijd mee.
De wedstrijd, waardoor wij degradeerden, nl. die tegen D.W.V. had anders wel een tragisch verloop. Bij de rust hadden we reeds een drie nul voorsprong bereikt, opgewekt bewogen de "Zeeburgianen" zich tijdens de pauze onder elkaar, aan een nederlaag werd niet meer gedacht. Toen het eerste dan ook weer de kleedkamer verliet kreeg menig speler een bemoedigend klopje op de schouder en zette zich de schare om de overwinning door "Zeeburgia" in de wacht te zien slepen. Hoe anders pakte het echter uit.
D.W.V., dat zich tijdens de rust in grote onenigheid al als geslagen in de kleedkamer had zitten verbijten, verscheen als herboren op het veld. Ons elftal, dat voor rust zulk prachtig voetbalspel had laten zien, kreeg, toen de stand op 3-2 werd gebracht een zware inzinking. Het werd een vechten met de rug tegen de muur en toen D.W.V. de gelijkmaker scoorde, was het hek van de dam. Keer op keer flitste de voorhoede van onze tegenstander door de verdediging heen, wanhopig vocht "Zeeburgia" terug.
Onder ademloze spanning verstreken de minuten. Zou "Zeeburgia" het houden??? Zou het de kracht kunnen opbrengen om weer in het offensief te gaan??? D.W.V. echter, dat de overwinning rook, sloeg aan deze hoop weldra de bodem in. Het werd 3-4 de D.W.V. schare danste uitzinnig van vreugde langs het lijntje, luid moedigde zij hun spelers aan, een doffe wanhoop scheen zich van de "Zeeburgia" aanhang meester te hebben gemaakt. Toen dan ook D.W.V. de stand op 5-3 in haar voordeel wist te brengen, was de wedstrijd verloren en keerde onze club in de 2e klasse teug.
Ook nu weer was "Zeeburgia"in staat, deze grote teleurstelling te overwinnen en werden alle zeilen bijgezet om het verloren terrein te herwinnen. En zeker zou ons dit gelukt zijn als niet in ***1954*** het betaalde voetbal zijn intrede in de sport had gedaan.
Het lijkt ons in dit verslag overbodig in te gaan op het bestaansrecht van dit betaald voetbal, feit was het, dat wij het amateurisme trouw bleven. Maar dat wij een zware tol aan het betaalde voetbal zouden gaan betalen, bleek weldra. Vele van onze prominente spelers werden "weggekocht", het elftal verzwakte meer en meer, de gaten konden niet voldoende worden gestopt en ofschoon wij in 1956 naar de eerste klasse promoveerden, degradeerden wij in 1958 opnieuw, doordat nog meer spelers door het betaalde voetbal werden weggezogen. Naar de tweede klasse, in welke afdeling wij ons nu nog bevinden. Wij zijn met het constateren van dit laatste feit aan het einde van ons overzicht gekomen. Maar niet aan het einde van het bestaan van "Zeeburgia". Met grote vreugde gaan wij straks het 40-jarig bestaan van onze vereniging vieren. Een tijdperk, waarin vreugde en verdriet elkaar afwisselden, wordt afgesloten.
TOEN…waren er 4 kleine jongens, die de stoot tot de oprichting van onze club gaven…..NU staan bestuur en commissies aan het hoofd van een organisatie, die in het verleden blijk heeft gegeven, recht van bestaan te hebben. Als straks de vlaggen op ons terrein hun spel met de wind spelen, wanneer wij opkijken naar het dundoek, dat fier onze clubnaam draagt en wij trots erop mogen zijn., "Zeeburgianen" te heten, dan zal bij deze trots het besef bij ons wakker blijven, dat alleen door gezamenlijke krachtinspanning, alleen door gezamenlijke liefde voor onze club het voortbestaan van dit grote deel van ons leven verzekerd zal zijn.
Op dan "Zeeburgianen", naar de volgende 40 jaar. Wij zijn pas weer een prachtige kleedgelegenheid rijker geworden, hetgeen wij niet in het minst te danken hebben aan het eminente werk van de poolcommissie, die onder de bezielende leiding van J. Kruiselbergen stapels werk heeft verzet en het mogelijk maakte, dat een groot deel van de kosten van deze nieuwbouw uit hun liefde voor hun club betaald kon worden.
Hou vol, volleybal-commissie, die hoe klein ook , de dames in de gelegenheid stelt, haar sport te beoefenen.
Sta pal, bestuur en overige commissie!!! Wij weten, uw taak is vaak moeilijk en ondankbaar. Denkt echter bij uw werken voor "Zeeburgia" aan grote figuren uit onze vereniging, als onze ere-voorzitter M.Smit, Frits Verputten, E.A. Geelhuizen. Put uit hun werk de kracht om voort te gaan op de ingeslagen weg.
Tot heil van **"ONS ZEEBURGIA".**

Nog meer uit "ZEEBURGIA" 40 jaar Juni 1959:

Wist u dat……..

"ZEEBURGIA" in 1919 als "ZEEBURG" startte en in 1920 "IA" aan haar naam toevoegde, dit op verzoek van de Nederlandse Voetbal Bond.

"Zeeburgia" in de eerste 10 jaren van haar bestaan de snelst promoverende voetbalvereniging van Nederland was. In juni 1929 werd reeds aan de deur van de eerste klasse geklopt, doch deze deur bleek toen nog juist even te zwaar gegrendeld te zijn.

"Zeeburgia" in het Arol-tournooi zich eens na het nemen van 36 strafschoppen in de finale kon plaatsen. Het was tegen N.A.C. uit Breda. Hoofdrolspelers: Kools, destijds een der besten van het Nederlands elftal en Nees van Schalkwijk. Het lot besliste dat Kools moest beginnen. Zonder enige aarzeling benutte hij de drie strafschoppen. Nees bedwong ieder spoor van nervositeit; hij schoot 6 x raak. Ja 6 x want na de eerste drie kon hij meteen doorgaan. En daar Kools wee geen fout maakte, had ook de tweede serie geen beslissing gebracht. Zo ging het enige tijd door. – Serie na serie werd benut, totdat Kools in de 6e serie van 3 stuks eindelijk z'n 18e strafschop miste.- En onder hoogspanning (bij het publiek dan) voltrok Nees het vonnis. Hij gaf de N.A.C. keeper geen schijn van kans en schoor ook de laatste 3 raak.

Deze zelfde Nees 15 jaar achtereen voor het eerste elftal uitkwam en in die tijd ettelijke malen voor vertegenwoordigende elftallen werd uitverkoren.

Piet Trooster in 1924 zijn eerste wedstrijd als adspirant voor "Zeeburgia" speelde en nu, 35 jaar later, nog steeds zeer actief meespeelt in het vierde elftal. Piet wan en is een sportman in hart en nieren en als begenadigd schaatsrijder heeft hij zich ook enkele malen in de Elfstedentocht onderscheiden.

De eerste drie donatrices bij de oprichting als zeer jeugdige bakvisjes de scepter in de "Zeeburgia"-kantine zwaaiden en dat zij deze vrijwillige taak nog steeds vervullen! Het zijn de dames A. Vroomans-van Schalkwijk, A. Daalman-van Schalkwijk en T. van Bochove-Pronk. Over clubliefde gesproken!!

Een nederlaag eens tot een manifestatie uitgroeide. Het was in juli 1947, dat ons eerste elftal de zeer belangrijke promotiewedstrijd tegen "Emma" met 2-0 verloor. Na het eindsignaal verlieten onze jongens terneergeslagen het terrein. Vele honderden trouwe supporters waren eveneens diep teleurgesteld. Toen gebeurde het!! Plotseling hief één hunner het clublied aan, hetwelk direct door de anderen werd overgenomen. Het gejuich van de Emma-aanhang verstomde en bijna plechtig hoorde men het clublied aan. "Man ik werd er koud van", vertrouwde later een Emma-bestuurslid mij toe. De spelers hadden het niet misverstaan en zij konden de terugreis aanvaarden met de gelukkige gedachte dat heel "Zeeburgia" achter hen stond. Het was een manifestatie van eensgezindheid van de eerste orde en allen die het mochten meemaken zullen het hun hele leven niet vergeten.

"Zeeburgia's" promotie naar de eerste klasse een week later een feit werd. "Emma" leed n.l. in het Olympisch Stadion een nederlaag tegen K.F.C. en verspeelde daarmee haar kans op een beslissingswedstrijd.

Het eerste elftal ter gelegenheid van deze promotie in mei 1948 een tour naar Engeland heeft gemaakt en in een drietal wedstrijden daar een zeer gunstige indruk heeft achtergelaten. Twee onzer kregen door deze trip grote bekendheid t.w. "Wim Toff van Amsterdam" en Joop Verhage als "toffe jongen".

De meest dramatische wedstrijd ooit door een "Zeeburgia"- elftal gespeeld die onbegrijpelijke wedstrijd tegen D.W.V. is geweest, waardoor "Zeeburgia" voor het eerst , na 31 jaar na de oprichting, degradeerde. Onbegrijpelijk, omdat wij aan een gelijk spel voldoende hadden om eerste klasser te blijven en met nog een half uur te spelen een …….3-0 voorsprong hadden, om tenslotte toch nog met 5-3 te verliezen.

Seizoen 1946-1947:

(0vergenomen uit de kampioensuitgave van de Zeeburgiaan)

Wij zijn kampioen!!!

Drie mogelijkheden spookten mij door het hoofd, toen ik als elftalleider, bij de spelers in de trein zat, die ons naar Enkhuizen bracht.

Zouden onze jongens het afdelingskampioenschap behalen, of zouden ze uitgeschakeld worden, of zou er nog een beslissingswedstrijd nodig zijn?
We weten het allen, het eerste was het geval.
De stemming bij de jongens is prachtig. Wel is waar is een enkele speler enigszins nerveus en een enkele een tikje erg, maar allen zijn goed ingesteld en hebben de vaste wil om alleen maar met een overwinning naar Amsterdam teug te keren. Zo gaan ze het veld in. En als dan, na een enigszins zenuwachtig begin, onze jongens hun zelfvertrouwen hervinden, weten ze kort voor de rust, onder geweldig enthousiasme van supporters, hun eerste doelpunt te scoren en het is zowaar onze altijd zwoegende Ko Zwarts, die het voor zijn rekening genomen heeft.
Bij de rust, met 1-0 voorsprong, blijkt dat in Amsterdam, waarmede wij een telefonische verbinding onderhouden, ook A.F.C. met 1-0 voor te staan. De stemming bij onze jongens blijft uitstekend en als terriërs staan ze te wachten om voor de tweede helft in het veld te gaan. Bij zo'n enthousiasme kan ons de overwinning niet ontgaan en als in de tweede helft een tweede doelpunt gemaakt wordt, kent de vreugde in en rondom het veld geen grenzen meer.
Inmiddels vangt de laatste minuut aan. De wedstrijd A.F.C. – Z.F.C. moet reeds geëindigd zijn. 't Is wonderlijk, maar waar blijft Klokkemeyer, die de telefoonverbinding verzorgt, toch?
Ik sta met m'n horloge in de hand, die drijfnat is van de spanning, hoewel onze zege toch vaststaat.
Nog drie minuten, nog twee, nog één. Scheidsrechter het moet tijd zijn!
Ja! Daar fluit hij inderdaad voor de laatste maal en onze Arie Wüstenhoff springt een gat in de lucht en schreeuwt:

"Wij zijn Kampioen!!!"

De vreugde is enorm. Spelers worden onder een vreugdedans, door de supporters, op de schouders naar het kleedlokaal gedragen. Velen zijn hun zenuwen niet meester. Handen worden gedrukt. Welk een geweldig moment. DE eerste die ons als buitenstaander kwam feliciteren was onze tegenstander van deze dag, West-Frisia. Een tegenstander, die ons tot de laatste minuut heeft laten vechten voor de overwinning, maar ons nu spontaan en hartelijk zijn gelukwensen komt aanbieden.
Hoe wist onze aanvoerder echter zo plotseling bij het eindsignaal, dat wij kampioen waren?
Wel toen Klokkemeyer de eindstand uit Amsterdam van A.F.C. – Z.F.C. doorkreeg, heeft hij dit niet zoals volgens afspraak moest gebeuren, aan de leiders doorgegeven, maar is achter Wüstenhoff geslopen, heeft hem het resultaat toegefluisterd en geroepen, als de stand zo blijft zijn wij kampioen!
Welnu de stand bleef zo en Zeeburgia was kampioen.
Daarom Jaap zullen we het maar vergeten, maar voortaan hou je je aan je afspraak hoor!
En hoe is dit resultaat nu bereikt?
Allereerst door de prachtige vriendschap en de grote eenheid in ons eerste elftal. Verder de uitstekende samenwerking met de trainers en het werk van al diegenen, waarvan een opsomming der namen mij welhaast niet mogelijk is. Een ieder heeft naar beste kunnen en naar beste weten het zijne bijgedragen.
Laat ik daarom volstaan met jullie, spelers van het eerste en niet te vergeten de reserves, van harte geluk te wensen met dit grootse resultaat. Ook onze trainers, de heren de Vlieger en Savage, een speciaal woord van dank. Uw beider werk, dat zo hoog op prijs gesteld wordt, is door onze jongens op schitterende wijze beloond.
En nu jongens, weet ik, dat jullie met verdubbelde energie de promotiewedstrijden tegemoet gaan. We zijn ervan overtuigd, dat jullie datgene, dat van jullie verlangd wordt, n.l. de eerste klasse te bereiken, met al jullie krachten zult trachten waar te maken.
Jongens, we hebben vertrouwen in jullie. Succes.
M.

Onze Voorzitter
de Heer MARTENS

ZEEBURGIA KAMPIOEN VAN DE 2e KLASSE

Pinkstermaandag, 26 april van het jaar 1947.

Alle zware, soms harde tegenstand ten spijt, is ons eerste elftal er in geslaagd met 1 punt voorsprong op onze naaste concurrent A.F.C., beslag te leggen op het kampioenschap van haar afdeling.
Het ligt niet op onze weg een overzicht te geven van het verloop van deze competitie, doch zullen wij ons voor de Zeeburgianen die de tocht naar Enkhuizen niet konden meemaken, bepalen, tot de dag, waarop dit kampioenschap behaald werd.
De weken en vooral de laatste week, voorafgaande aan de 20e en laatste competitiewedstrijd is voor onze spelers en trouwens voor alle trouwe Zeeburgianen, een zenuwslopende kwelling geweest. Een periode waarin alle mogelijke veronderstellingen gemaakt werden en waarin tenslotte het nuchtere advies van onze leiders, n.l. in de resterende wedstrijden zoveel mogelijk punten te halen, om dan nog een te kijken wat wèl en wat nièt mogelijk was, een stimulans was het voor de al te optimistische of pessimistische beschouwingen van vele van onze leden.

Het was ook daarom, dat één onze leden bij een korte visite op een kantoor waar een ander lid werkte, schuchter opmerkte: Zeg…..eh….. niet om het een of ander, maar stel je nou eens voor, dat het 2e Pinksterdag toch zover komt, dan….eh….dan zal er toch wel wat moeten gebeuren niet? Het is natuurlijk niet goed om er vast op te rekenen, maar het zit er toch in en wat dan?
De ander: "Wel, weet je dan al iets?"
"Nou, dat hangt er vanaf wat het Bestuur wil."
"Laten we er vanavond even over praten.""….."
"…." en zo kwam het, dat de glorie van eerste elftal, zo keurig omlijst is geworden.
De dag zelf begon voor ons om 12:15 uur, het moment, dat wij tezamen met een groot aantal mede-leden, met spelers en leiders, in de extra-trein konden stappen, die ons van het Muiderpoortstation regelrecht naar Enkhuizen zou brengen.
Onze intocht was met zoveel mensen stil, doch indrukwekkend. De meesten waren met hun eigen gedachten en zenuwen bezig. Geen uitgelatenheid, geen gepraat over "als dit eens…. en als dat eens….", niets van dat alles. Eén gedachte beheerste allen, namelijk dat we móesten winnen. In die sfeer begon de laatste wedstrijd tegen West-Frisia, terwijl in Amsterdam op het Olympisch Stadion die andere, van evenveel belang zijnde wedstrijd tussen A.F.C. en Z.F.C. begonnen was. Vol sensatie was de rustperiode in Enkhuizen. Zelfs een 1-0 voorsprong, terwijl sommige berichten uit Amsterdam van een 1-0 achterstand van A.F.C. spraken. Hoe die situatie ook was, deed verder niets meer ter zake, toen wij kort voor het einde, met een 2-0 voorsprong vernamen, dat A.F.C. en Z.F.C. gelijk gespeeld hadden, dit betekende het kampioenschap!
Met een indianengekrijs renden wij bij het eindsignaal de spelers tegemoet, die in een ommezien boven op tientallen schouders troonden en links en rechts met gelukkige gezichten de felicitaties in ontvangst namen. Ondertussen sprongen diegenen, die geen speler had kunnen bemachtigen, tezamen een soort dans, die alle Indiaanse kampvuren eer aangedaan zou hebben. Onze berichtgever Klokkemyer, was nat van boven tot onder, emotie, zweet en van vreugdetranen van hem en van anderen. Onze secretaris had Max Wezel in een dodelijke omarming. Vrouwen zoenden hun verloofden of echtgenoten, alsof ze zo van het stadhuis kwamen.
Het was even een gekkenboel, zo heerlijk ongedwongen gek.
Die zenuwen konden re nu uit, zonder dat men erop lette hoe dat ging. Een verlossing was dat.
In diezelfde sfeer gingen we huistoe. Lachend, zingend en uitgelaten blij. De aankomst op het M.P. station, waar een grote menigte ons opwachtte, werd een reprise van de situatie op het West-Frisia terrein. Ook hier grote uitbundigheid en feestvreugde. Ondertussen was bekend gemaakt, dat wij in "de IJsbreker" een soiree zouden houden en was dit, met de welwillende medewerking van de A.V.R.O., ook door de radio bekend gemaakt, zodat wij, toen wij na een kort diner met de spelers en bestuur in het feestgebouw aankwamen reeds door een grote schare Zeeburgianen en afgevaardigden van bonden en zustervereningingen begroet werden.
Na een openingsrede van onze voorzitter, de heer Martens, werd het woord gegeven aan afgevaardig-den van diverse verenigingen, waaronder: de heer Putter, namens de A.V.B.; de heer Bergvelt , namens de Ver. van Amsterdamse 2e,3e en 4e klassers; de heer Koolhaas, namens de afc "AJAX"; de heer de Bruyne, namens de afc "D.W.S."; de heer Erbé, namens de asc "De Volewijckers" en de heer Plooyer, namens "Z.F.C." en verder vertegenwoordigers van A.F.C., R.C.H., De Spartaan, Blauw-Wit, S.D.W., Madjoe, Animo, van de Jeugdcommissie en de Supportersclub. Ten slotte een woord van de heer de Vlieger en van Mw. Savage, waarna de heer Martens, na elke spreker afzonderlijk geantwoord te hebben, dit gedeelte van de avond sloot.
Het zou ons te ver voeren om de interessant en vaak geestige redevoeringen in dit blad op te nemen. Wel bleek telkens weer, dat onze vereniging, zowel wat haar sportiviteit als haar prestaties betreft, in voetbalkringen goed aangeschreven staat. Ook A.F.C., dat die dag toch een bittere pil had moeten slikken, liet zich niet onbetuigd en toonde door haar voorzitter, de heer Metz, naast haar vele glansrijke overwinningen, zeer zeker bestand te zijn tegen een grote tegenslag.
Het behoeft verder geen betoog, dat het resterende gedeelte der avond en nacht in grote feestvreugde doorgebracht werd. Het was een dag, die wij niet licht zullen vergeten, of het moest zijn, dat deze dag binnenkort door een nog grotere gebeurtenis in de schaduw gesteld zal worden!
Wij durven er in ieder geval bijna niet aan te denken.
Doe in elk geval je best jongens. Het zal jullie niet gemakkelijk gemaakt worde. Jullie hebt echter reeds een voorproefje gehad en weet dus wat het betekent onder hoogspanning te moeten spelen. Veel geluk!

v.d.L
.

Tot zover de 1e veertig jaar van onze vereniging, in de loop der tijden kregen wij te maken met een veranderende maatschappij, clubleden waren als een speld in de bekende hooiberg nog te vinden,

de Indische Buurt veranderde nog het meest, mede waadoor wij binnen de vereniging met veel allochtonen uit de samenleving kregen te maken, onze jeugd bestaat heden ten dagen uit ca. 80% van ons ledenbestand uit mensen van Surinaamse, Turkse en Marokkaanse afkomst.
De rest van de historie van onze vereniging wordt bijeen gehaald uit de diverse archiefstukken als zijn de jaarverslagen van het secretariaat, diverse krantenknipsels etc. etc.

Seizoen 1959-1960:

Seizoen 1960-1961:

Seizoen 1961-1962:

Seizoen 1962-1963:

Seizoen 1963-1964:

Seizoen 1964-1965:

Seizoen 1965-1966:

Seizoen 1966-1967:

Seizoen 1967-1968:

Seizoen 1968-1969:
ZEEBURGIA 50 jaar:

overgenomen uit de jubileum uitgave 50 jr:

Bij het 50 jarig bestaan van de a.v.v. Zeeburgia

Met bijzonder veel genoegen voldoe ik aan het verzoek om een bijdrage te leveren voor het jubileumblad van Uw vereniging, dat wordt uitgegeven ter gelegenheid van het 5O-jarig bestaan.
Met bijzonder veel genoegen, omdat "Zeeburgia" in de afgelopen vijftig jaren is uitgegroeid tot een hechte, goed geleide vereniging, waarop men in Amsterdam met recht trots mag zijn.
Vijftig jaar, een eerbiedwaardige leeftijd, Uw vereniging is het met ere geworden.
Naar de huidige maatstaven is de leeftijd van Uw vereniging niet hoog. Inderdaad lijkt de oprichting heel lang geleden, als men in de toekomst ziet. Kijkt men terug in het verleden dan zullen de oprichters van "Zeeburgia" zich er ongetwijfeld over verwonderen, dat die vijftig jaren zo snel voorbij zijn gegaan. Maar tevens zullen zij met trots kunnen vaststellen dat in die zo snel vervlogen jaren "Zeeburgia" is uitgegroeid tot een bloeiende vereniging met zo'n 375 leden.
Ik kan U de verzekering geven, dat onze grote K.N.V.B. trots is op clubs als "Zeeburgia", een gezonde sportieve vereniging, die uitnemend wordt geleid. Dit alles betekent, dat men zich over de toekomst van "Zeeburgia" geen zorgen behoeft te maken. Wanneer ik de verrichtingen van Uw club in beschouwing neem, dan zie ik dat Uw eerste elftal direct na de toelating tot de N.V.B. in het seizoen 1923-1924 beslag legde op het kampioenschap van de 4e klasse, district West, afdeling I.
Sindsdien is "Zeeburgia" steeds een geduchte tegenstander geweest, hoofdzakelijk in
de tweede klasse, maar ook verscheidene seizoenen in de eerste klasse_
Het succes of de tegenslag van het "eerste" is echter nimmer de graadmeter voor de kracht van "Zeeburgia" geweest, maar de geest van vriendschap, de grote schare enthousiaste jeugd en de mannen achter de groene tafel, zijn de maatstaven die bepalend zijn voor het feit, dat het SO-jarig bestaan met grote vreugde kan worden gevierd.
Ik feliciteer Uw vereniging dan ook van harte met dit prachtige jubileum en geef U mijn beste wensen voor de toekomst.
10 april 1969

W. A. G. M. Meuleman Voorzitter
Koninklijke Nederlandsche Voetbalbond

50 jaar Zeeburgia
start voor een nieuwe toekomst

Een gouden jubileum van een vereniging is altijd een bijzondere gebeurtenis.
Aan de ene kant is vijftig jaar lang genoeg om er als "een stuk geschiedenis" over te spreken en anderzijds hebben velen van

de huidige leden een aantal jaren actief en bewust aan het verenigingsleven in dat verleden deelgenomen en doen dit thans nóg.
Een dergelijke vermenging van diegenen, die het verleden hebben meegemaakt mét de jongeren van nu, die over het dagelijks leven en het verenigingsleven zo hun eigen opvattingen hebben, is zeer boeiend en leerzaam.
Dit samengaan van "jong en oud" is kenmerkend voor een sportvereniging. Het vormt een gezonde basis voor de toekomst en daarmee wordt bij de viering van een jubileum
toch altijd rekening gehouden!
Die toekomst zal aan het sportleven veel en nieuwe eisen stellen. De sporten en verenigingen krijgen nieuwe kansen door de toeneming van de vrije tijd, maar moeten gelijktijdig rekening houden met de daaruit tevens voortvloeiende zuigkracht van andere ambities en activiteiten.
ZEEBURGIA, een echte Amsterdamse volksclub, heeft vele ups en downs meegemaakt doch steeds weer de goede weg gevonden.
Alles wijst er op dat ZEEBURGIA ook in de huidige ontwikkeling zijn koers op de juiste wijze zal weten
te bepalen. De jeugd wordt nog altijd door de voetbalsport gefascineerd en dat betekent een voortdurende vernieuwing voor de clubs.
Vernieuwing, niet alleen door nieuwe en jeugdige leden, maar eveneens door de daarmede gepaard gaande nieuwe verlangens en behoeften ten aanzien van het verenigingsleven.
Dit alles stelt hoge eisen aan bestuurders en functionarissen.
Bij een jubileum als dit van ZEEBURGIA mag het vele werk van al deze - vaak stille werkers niet worden vergeten. Zonder hun belangeloze en toegewijde activiteit was en is "de sport" ondenkbaar!
Gaarne wil ik daarom het bestuur, de werkers, leden en vrienden van ZEEBURGIA mijn gelukwensen ter gelegenheid van het gouden feest aanbieden. Gelijktijdig spreek ik daarbij de verwachting en het vertrouwen uit dat u er met vereende krachten in zult slagen ook in de toekomst ZEEBURGIA tot goede en sportieve prestaties te brengen.

A. A. Verheij Wethouder voor de sport en jeugdzaken

Anno 2019

Een eeuw Zeeburgia recipieert in het enigszins ouderwetse doch stijlvolle Hilton Hotel en iedereen die ook maar iets met de club uitstaande heeft miert er door elkaar.
Het motto: "Glaasje op? Blijf slapen!" heeft praktisch iedere kamer doen verhuren. Hier en daar zien we de vlaggendragers van het eerste uur converseren met gapende jongeren de ouderen duidelijk herkenbaar aan hun onnatuurlijke haarstukjes, de jongeren met kort haar, scheiding in het midden.
We vangen brokstukken van gesprekken op:
"Zeg Dirk, zijn we er financieel nou uitgesprongen?"
"Verrek Dirk, waar ga je nou ineens naar toe!?"
"Die rot Dirk. . ."
Een pikketanussie gaat er altijd in, waarna we verzeild raken op de dansvloer waar op de laatste elektronische hit van onze populaire clubgroup "The Jolly Jellema's"
iedereen kilo's staat af te vallen.
Door onze knooploze C & A-tjes komen we nog redelijk uit deze warreling te voorschijn en komen tot stilstand bij een tafeltje waar Visser en Terbeek het stellig met elkaar eens zijn. "Die synthetische grasvelden halen het toch niet bij de natuur", zei Terbeek terwijl hij zeer exclusief een echte Willem 11 onder de snor stopt.
"En neem nou die nylon wegwerp-shirts en broeken, ze zijn te belazerd om met hun driedaagse werkweek een katoentje te wassen, die vrouwen van tegenwoordig!"
De rest gaat verloren in een massaal aangeheven: "Hieperdepiephoera! Leve Zeeburgia!" Ouwe de Waart begint een polonaise maar breekt bijna z'n nek over Herman Moerkerk die weer eens met z'n poot in het gips handtekeningen aan het verzamelen is voor zijn uitgebreide collectie.
Een zaal verder staan alle officiële gasten te wachten op hun spreekbeurt die op de band wordt opgenomen, er is geen enkele toehoorder aanwezig en telkens als een der notabelen is uitgesproken draait Bob Oostenrijk aan de applaus-knop, zodat deze opnamen toch leuk worden voor later.
Inmiddels is de stemming algemeen alcoholisch geworden en voor sommigen een alcoholisch geheel!
Tijd om onze kamer op te zoeken, no. 219. "Grappig toeval," merk ik nog helder op en draai de sleutel om. . .
Verdraaid! De kamer zit aan de binnenkant op het nachtslot. . .
"Sssst!!. . ." zegt iemand aan de binnenkant.
"Vreemd. . ." zegt mijn vrouw verbaasd.
"Ja", zeg ik. "Dat denk ik ook!"
We hebben er nog maar ééntje genomen en zijn toen op de eerste metro gestapt.
Wat een receptie! Wat een vereniging!
En er wordt nog gevoetbald ook!

Gompie

Seizoen 1969-1970:

Seizoen 1970-1971:

Seizoen 1971-1972:

Seizoen 1972-1973:

Seizoen 1973-1974:

Seizoen 1974-1975:

Seizoen 1975-1976:

Seizoen 1976-1977:

Seizoen 1977-1980:

Seizoen 1980-1981:

Seizoen 1981-1982:

Seizoen 1982-1983:

Seizoen 1983-1984:

Seizoen 1984-1985:

65 jaar Zeeburgia

Genoemd seizoen werd niet het beste uit de 65 jarige historie, het vlaggenschip degradeerde van de hoofdklasse naar de de 1e klasse

Een schets van het ledenverloop de laatste jaren, 100 leden vonden het nodig de club te verlaten, terwijl er ca. 110 leden de gelederen kwamen versterken

Aan het begin van de competitie zag het er nog hoopvol uit een fraaie 6-0 overwinning op het Haarlemse E.D.O. deed immers het allerbeste hopen.

Tot aan de winterstop ging het allemaal nog wel, maar daarna ging het hopeloos mis.

Het 2e elftal deed het in dat seizoen nog meer dan uitstekend, zij werden kampioen van de res. 1e klasse, hetgeen nog nimmer in ons toen 65 jarig bestaan was voorgekomen.

Bij de jeugd deed onze A1 uitstekend, zij bereikten na de uiteindelijke Landskampioen AJAX een uitstekende 2e plaats, hetgeen ook bij de B1 junioren het geval was.

In dat jaar kenden wij een ongekende uittocht van jeugdspelers naar het buitenland, waar aan diverse toernooien werd deelgenomen.

Engeland, Frankrijk en Duitsland waren de landen, waar met wisselend succes aan de toernooien werd deelgenomen

Seizoen 1985-1986:

Seizoen 1986-1987:

Seizoen 1987-1988:

Seizoen 1988-1990:

Seizoen 1990-1991:

Seizoen 1991-1992:

Seizoen 1992-1993:

Seizoen 1993-1994:

Met dank aan SALLAM

Vooral dank zij keeper Jerry Abdul Sallam is Zeeburgia naar de 1e klasse van KNVB gepromoveerd. Wat de 24 jarige Ghanees in het promotieduel tegen Nijenrodes (1-1) presteerde, was namelijk van absolute klasse. De meest onmogelijke ballen wist hij te stoppen en ook na de verlenging, toen strafschoppende beslissing most brengen, wist Sallam tot tweemaal toe de bal met katachtige reacties uit zijn doel te ranselen.

Hij was het dus die zijn ploeg , ook in een moeilijke periode , overeind hield. Daar kon niemand omheen, ook trainer Henk Wisman niet. “Wat Jerry vanmiddag heeft laten zien was gewoon fantastisch. Op bepaalde momenten dacht ik *‘daar gaat die bal’* en dan was er weer zo’n reactie. Hij heeft ons in de race gehouden, ook toen wij in de tweede helft het initiatief aan onze tegenstander moesten laten. Dan is een topkeeper van onschatbare waarde”.

De Zeeburgia doelman was zelf erg nuchter onder het succes en schoof de triomf grotendeels af op zijn ploegmakkers. In gebroken Engels zij hij na afloop: “Ik heb gedaan wat ik kon. Da het allemaal zo goed zou gaan, is niet alleen leuk voor mij, maar ook voor mijn medespeler. In drie wedstrijden ben ik maar tweemaal gepasseerd. Verder heb ik gehoord dat ze mij allemaal zo goed vinden. Da is een stimulans om nog meer mijn best te doen.”

Feest

Talloze schouderklopjes most Sallam verwerken. Door zijn medespeler werd hij op de schouders genomen en gejonast. Een enorm feest brak los, want na een heel seizoen in de 2e klasse aan kop te hebben gestaan, leek na het behalen van de titel door DCG, promotie er ver weg. Uiteindelijk lukte het "goudhaantje" Wisman weer om de Oostamsterdammers na een seizoen in de 1e klasse te loodsen

Hij was na afloop dan ook eg blij: Als je een van de mindere wedstrijden speelt en dan nog promotie weet af te dwingen, mag je heel tevreden zijn. Aan de andere kant heb ik er altijd in geloofd, omdat wij toch het beste voetbal hebben gespeeld . We hadden de pech dat DCG een zeer sterke serie van tien wedstrijden heeft afgewerkt waarin zij nauwelijks punten hebben verspeeld. Wij daarentegen wel en dat heeft ons de titel gekost. Van Zeeurgia neem ik afscheid met een prachtig cadeau: promotie."

De ploeg speelde een matige wedstrijd waarin een aantal spelers ver beneden hun kunnen presteerde. Er was weinig scherpte, in sommige momenten van de wedstrijd concentratieverlies mat als gevolg dat men de tegenstander niet onder druk kon houden. Met name in de fase dat het 0-1 werd, was er veel balverlies.

Nijnerodes, dat voor de tweede achtereenvolgende keer via strafschoppen promotie door de neus geboord zag, moest het van hart werken hebben en loerde op de counter. Daar had men specifieke speler voor, zoals de levensgevaarlijke Marc Verroen en Rene Hogedonk. Toch konden zij niet echt gevaarlijk worden omdat de opbouw van achteruit niet altijd klopte. Teveel onzuivere passes, veel balverlies en weinig pressie vanuit het middenveld, dat maakte de ploeg kwetsbaar.

Zeeburgia was de eerste helft dan ook de betere ploeg met voldoende kansen om de wedstrijd in Amsterdams voordeel te beslissen. Voor ongeveer 2500 toeschouwers misten vooral Henk Groot, Marcel Beukeboom en Bob La Grouw echter scherpte om de kansen af te maken. Het was vooral keeper Piet Persoon die een kopbal van Henk Groo onschadelijk wist te maken. Voor Nijenrodes knalde Ed Leegwater rakelings over.

De tweede helft gaf nagenoeg hetzelfde spelbeeld te zien. Toch kwam de Breukelse formatie al in de 54e minuut op voorsprong toen Sallam op een inzet van Hogedonk fabuleus redde. Echter hij kon de bal niet klemvast krijgen, waarna Verroen in de rebound voor 0-1 zorgde.

In de 72e minuut kreeg de formatie van Wisman vervolgens waar het recht op had: de gelijkmaker. Het was Henk Groot die schitterend inkopte uit een voorzet van Patrick Hoetner (1-1). Met wissels aan weerskanten en kansen over en weer kroop de wedstrijd naar het einde. Sallam hield in de verlenging de deur op slot en uiteindelijk moesten strafschoppen de beslissing brengen. Zeeburgia en Sallam hielden het hoofd koel (3-1)

Seizoen 1994-1995:

Seizoen 1995-1996:

Een rampseizoen, in de laatste competitiewedstrijd tegen Stormvogels uit IJmuiden, aan een gelijkspel hadden we genoeg, maar in de laatste minuut een terugspeelbal van onze toenmalige laatste man Steef van Lohn, later nog jeugdtrainer en een bekende naam binnen de Amsterdamse Amateurs, bracht de degradatie naar de 2e klasse.

Werd het een voorbode van een vrije val???

Seizoen 1996-1997:

Seizoen 1997-1998:

"Nieuws van de Dag" van dinsdag 26 augustus 1997:

Problemen bij Zeeburgia

AMSTERDAM, dinsdag

Bij Zeeburgia hebben Arie de Munnik (voorzitter), Dick Smit (secretaris), Leon Zenden (penningmeester) en Jan Smit (jeugdvoorzitter) te kennen gegeven tussentijds te zullen aftreden en zich niet herkiesbaar te stellen op de algemene ledenvergadering van maandag 6 oktober aanstaande. Zeeburgia, dat een desastreus seizoen doormaakte en degradeerde naar de derde klasse, lijkt daardoor voorlopig nog niet uit de problemen. De bijna tachtigjarige vereniging is vooral op zoek naar kader voor nagenoeg alle commissies binnen de club.

Op de ledenvergadering zal een commissie van goede diensten worden benoemd om de problemen het hoofd te kunnen bieden. Genoemde vergadering wordt een zeer belangrijke waarin de toekomst van Zeeburgia centraal staat.

Ondanks dat veel spelers Zeeburgia de rug toekeerden en spelers van de zaterdag niet meer met elkaar door één deur konden, is dankzij inspanningen van echte Zeeburgianen alsnog een waardige selectie voor de zondag op de been gebracht. Zelfs is er een hoofdsponsor voor het nieuwe seizoen.

Seizoen 1998-1999:

Seizoen 1999-2000:

Seizoen 2000-2001:

Seizoen 2001-2002:

Het volgende gebeurde er op 6 juli 2002:

Overgenomen uit de plaatselijke pers:

Ajax keert even terug naar heilige grond van De Meer

OOST/WATERGRAAFSMEER - Met lijn 9 of lopend door het sportpark naar Ajax. Een glas bier en een bal gehakt, die met echt geld kunnen worden betaald. Geen ongeïnteresseerde mannen met pakken langs de lijn. Een wedstrijd die zeker in de open lucht plaatsvindt. Kortom: de ouderwetse voetbalsfeer die een bezoek aan een wedstrijd van Ajax vroeger zo speciaal maakte, is voor een keer terug.

Zaterdagmiddag ontvangt amateurclub Zeeburgia de selectie van Ajax. De wedstrijd begint om half drie.

Hans Driesen (53), voorzitter van Zeeburgia. "Ik heb twee rood-witte liefdes. De amateurliefde heet Zeeburgia, de profliefde Ajax."

De banden tussen de in 1919 opgerichte amateurclub en Ajax zijn al heel lang hecht. Zeeburgia organiseert bijvoorbeeld jaarlijks het supporterstoemooi van Ajax.

Driesen vindt het prachtig dat Zeeburgia Ajax mag ontvangen. "Ik ging al als kleine jongen aan de hand van mijn vader naar De Meer. Wij stonden dan onder het scorebord aan de stadszijde. Aan de andere kant was de Diemerzijde. De F-side bestond toen nog niet."

Ajax begint vandaag (woensdag 3 juli) met de training. Voor trainer Ronald Koeman is de wedstrijd tegen Zeeburgia een gelegenheid om een eerste indruk van de conditie van zijn spelers te krijgen. Een aantal spelers van de A-selectie ontbreekt zaterdag. Het gaat hier om spelers, zoals John O'Brien en Zlatan Ibrahimovic, die op het WK in Japan en Zuid-Korea actief waren en nog van enkele weken vakantie mogen genieten

Zeeburgia spaart kosten noch moeite om van de dag een succes te maken. Het programma begint al om twaalf uur 's middags. Er zijn dan onder meer optredens van artiesten en activiteiten voor de jeugd. Om half drie betreden de spelers van Zeeburgia en Ajax het veld. Kaarten voor de wedstrijd tussen Zeeburgia en Ajax zijn te koop bij de ArenA, de kantine van Zeeburgia (tussen negen en zes uur) en caféElsa's aan de Middenweg.

'Er gebeurde weer meer in De Meer'

Zeeburgia. ontving Ajax op de fraaie accommodatie in de Watergraaf smeer. De amateurs gaven goed partij, maar verloren uiteindelijk met 1-8.

Het resultaat was echter niet het belangrijkste. Voorop. stond de ouderwetse voetbalsfeer.

Het is zaterdagmiddag kwart over twee. Honderden voetballiethebbers lopen vanaf de Kruislaan het terrein van Zeeburgia op. De sfeer is gemoedelijk. Velen kopen het clubblad de Zeeburgiaan, waarin prominenten van Zeeburgia en Ajax alvast vooruitblikken op de bijzondere wedstrijd. Er wordt gerefereerd aan het feit dat de twee clubs in het verleden buren waren en dat latere spelers van Ajax, zoals Barry Hulshoff en Martin Wiggemannsen, in de jeugd van Zeeburgia begonnen.

Ook langs het veld is het prettig toeven. Het personeel achter de bierpompen moet hard werken. De consumpties kunnen gewoon met euro's worden afgerekend. Warme worsten en bakken patat vinden gretig aftrek. Veel bekenden treffen elkaar langs het veld. Zij praten over het WK, spelers die Ajax zeker nog moet aantrekken en De Meer.

De sfeer op het complex van Zeeburgia doet in veel opzichten herinneren aan de sfeer die zo typerend was voor het voormalige stadion van Ajax.

De supporters staan weer
eens lekker dicht *op* het veld en kunnen dikwijls letterlijk verstaan wat de spelers tegen elkaar zeggen. De spelers van Zeeburgia en Ajax maken hun opwachting.

Supertalent Rafael van der Vaart blijkt weer volledig hersteld van zijn blessure. De middenvelder neemt twee van de acht treffers van
Ajax voor zijn rekening. Ook is er een weerzien met de routiniers Aron Winter en Richard Witschge, die het komende
seizoen deel uitmaken van de selectie van Ronald Koeman.

Hoewel Ajax pas een paar dagen in training is, valt het klasseverschil tussen de profs en de amateurs van Zeeburgia op. Dat is uiteraard geen verrassing. De winnaar van de dubbel scoort acht maal. Zeeburgia, dat uitkomst in de tweede klasse van de KNVB, geeft echter goed partij. De amateurs redden de eer via een penalty van Remco Worst.

"Ja, ik ben een heel trotse voorzitter," aldus Hans Driesen, de praeses van Zeeburgia. "Wij hebben veel positieve reacties ontvangen. Van bezoekers, van de politie en van Ajax. Ronald Koeman was bijvoorbeeld erg blij over de conditie van het veld. Er gebeurde inderdaad weer even meer in De Meer.

Verder was de sfeer natuurlijk uitstekend. De mensen hebben zich goed vermaakt en er is niets negatiefs gebeurd."

JOS/Watergraafsmeer pas laat naast Zeeburgia

Adelaar koestert punt

TWEEDE KLASSE ZONDAG

AMSTERDAM – De wedstrijd tegen JOS/Watergraafsmeer duurde voor Zeeburgia net iets te lang. Nadat de ploeg van trainer Ron van der Velde in de 50e minuut op 0-1 was gekomen hield de defensie goed stand tegen de aanvalsgolven van JOS/Watergraafsmeer. Enkele minuten voor tijd moesten de bezoekers toch capituleren toen Tom Clobus de uitblinkende Zeeburgia-doelman Dennis Nederlof wist te passeren en de stand op 1-1 bracht.

Met dit gelijkspel haalde koploper JOS/Watergraafsmeer, getraind door Gerard Adelaar, een kostbaar punt binnen. De concurrenten DCG (0-2 achter tegen Roda'46 en bij rust gestaakt vanwege een blessure van de scheidsrechter) en De Meern (0-2 verlies bij CDW) ging het in ieder geval een stuk minder af. Maar ook JOS/Watergraafsmeer kende een zwakke periode. Voor de rust zat de thuisploeg geen moment in de wedstrijd.

Zeeburgia trok het initiatief vanaf de eerste minuut naar zich toe. De gasten wonnen de meeste duels en de opbouw verliep een stuk beter. En dat leverde twee goede kansen op. In de vijfde minuut zette Nicky van Sermond ploeggenoot Mark de Winter vrij voor keeper Raymond Dirven. De Winter kreeg de bal echter niet goed onder controle. Vlak voor de thee bleef Dirven op de heen oog in oog met dezelfde Van Sermond.

Pas toen Zeeburgia in de 50e minuut via een penalty van Remco Worst op 0-1 was gekomen gooide JOS/Watergraafsmeer alle schroom van zich af en ging op jacht naar de gelijkmaker.

Kansen waren er nu in overvloed voor JOS/Watergraafsmeer. Zeeburgia liet zich zakken en verzette zich met man en macht. Om tijd te rekken schoot Marciano Sandvliet de bal weg hetgeen hem op een tweede gele kaart kwam staan. Met negen veldspelers en een uitstekende Nederlof als sluitpost hielden de bezoekers lang stand. Maar nadat Richard Dirven eerst de paal had beroerd en Clobus net naast had geschoten kwam JOS/Watergraafsmeer alsnog verdiend langszij. Tom Clobus was de gevierde man en tekende in de slotminuten voor 1-1.

• JOS/Watergraafsmeer behield de koppositie ondanks een 1-1 gelijkspel tegen Zeeburgia. FOTO: AKKE VAN ECK

2A:
NVC-CDN 7-0 (3-0). 1-0 Halici, 2-0, 3-0 en 4-0 Roest, 0-5 Perez, 6-0 De Jongh, 7-0 Van der Stede.
RKDES-UVV 2-0 (1-0). 1-0 Pothuizen, 2-0 El Hadji.
DCG-Roda'46 bij 0-2 ruststand gestaakt vanwege blessure scheidsrechter. 0-1 Powel, 0-2 Veenendaal.

2B:
EVC-De Foresters 6-0 (3-0). Doelpunten: Volkers (2), Meyer, Sarabi, De Caes en Karregat.
VSV-Blauwwit/Osdorp 2-1 (0-0). 1-0 Hesmans, 2-0 Riley, 2-1 Blom.
OSV-HSV 1-0 (0-0). 1-0 Smit.
KGB-Hoofddorp 1-4 (0-3). 0-1 Van Amsterdam, 0-2 Tuncay Yener, 0-3 en 0-4 Brands, 1-4 Boon.
DEM-Stormvogels/Telstar 1-2 (0-0). 0-1 Veldman, 0-2 Portier, 1-2 Limmen.
DCO-Beverwijk 3-1 (1-1). 1-0 Wiersma, 1-1 Beekhuizen, 2-1 Zonderhuis, 3-1 Hulsenbosch.

"De Telgraaf" maandag 10 febr. 2003:

Afkoelingsperiode bij Zeeburgia-NVC noodzakelijk

Arbiter is het spuugzat

TWEEDE KLASSE ZONDAG

AMSTERDAM – Gele en rode kaarten, spugen en een afkoelingsperiode, dit alles tezamen maakte dat de wedstrijd Zeeburgia-NVC nu niet bepaald in aanmerking kwam voor de sportiviteitprijs. Het grimmige sfeertje bereikte zijn dieptepunt toen Zeeburgia-speler McDonald, na twee keer geel, scheidsrechter Gerritsen bespuugde. De arbiter staakte het duel, waarna hij uiteindelijk terugkeerde voor de resterende 15 minuten.

Arbiter Gerritsen reageerde na afloop aangeslagen. „Ik fluit nu al twintig jaar maar dit heb ik nog nooit meegemaakt. Het wordt tijd dat ik de zaken eens vóór mezelf op een rijtje zet. Ik sta hier nota bene voor mijn plezier, ik oefen mijn hobby uit. Als een speler dan zo reageert hoeft het voor mij niet meer."

In de eerste helft hadden de voetballers zichzelf nog redelijk onder controle. Nicky van Sermond was namens Zeeburgia dichtbij de openingstreffer en datzelfde gold aan de andere kant voor Anouk Roest. Beide sluitposten Jan Willem van de Wint (NVC) en Dennis Nederlof reageerden uitstekend.

Na een gelijkopgaande strijd nam NVC het heft meer in handen. Toch was het Zeeburgia dat in de 25e minuut via Patrick de Jong op 1-0 kwam. Maar door een ijzersterk kwartiertje van Anouk Roest sloeg NVC nog voor de rust hard terug. Met een prachtige vrije trap tekende de scherpschutter voor de gelijkmaker. Kort daarna rondde Alex Pool een messcherpe voorzet van Roest doeltreffend af (1-2).

Op slag van rust werd Zeeburgia-speler Patrick de Jong het veld uitgestuurd wegens doorlopen op de keeper. Een dubieuze beslissing van de scheidsrechter, hetgeen volgens de Amsterdamse trainer Ron van de Velde de aanzet was voor frustraties in zijn ploeg. „Ik wil het spuugincident absoluut niet goedpraten maar door deze onterechte rode kaart raakten mijn spelers geïrriteerd."

Met tien man trok Zeeburgia wonderwel de tweede helft naar zich toe. Kansen waren er voor Marciano Sandvliet en Ron Logan. In de 65e minuut kapte Nicky van Sermond zich mooi vrij en tekende voor de verdiende 2-2. Het duel werd grimmiger, de spelers konden niets meer van elkaar hebben. Toen McDonald met een gestrekt been het duel inging en voor de tweede keer geel kreeg, reageerde hij zich schandelijk af op de arbiter.

Na een afkoelingsperiode van een kwartier werd de wedstrijd zonder incidenten voortgezet. Met negen man bleef Zeeburgia echter het spel dicteren. Desondanks wist NVC nog wel te coren (Eric de Jongh). Remco Worst tenslotte sloot de onsportieve wedstrijd af met de verdiende gelijkmaker. Zijn penalty was goed voor de 3-3.

• De wedstrijd tussen Zeeburgia en NVC verdiende niet de sportiviteitsprijs. Scheidsrechter Gerritsen besloot het duel zelfs tijdelijk te staken. FOTO: RICHARD MOUW

2A:
JOS/Watergraafsmeer-CDN 2-2 (0-0). 1-0 Loots, 1-1 Mackel, 1-2 Wijers, 2-2 Clobus (pen).
DCG-De Meern 0-3 (0-1). 0-1 Kapitein, 0-2 Koppes, 0-3 Rooyakker.
Vriendenschaar-RKDES 3-4 (2-3). 0-1 Van de Bergen, 1-1 Vermeulen, 1-2 Van de Bergen, 2-2 Van Wegen (pen), 2-3 en 2-4 Van de Berg, 3-4 Vermeulen.

2B:
De Foresters-OSV 2-0 (0-0). 1-0 Wilvers, 2-0 Kok.
VSV-KGB 3-2 (2-1). 0-1 Wachter (pen), 1-1 Wal, 2-1 Bellomi (pen), 2-2 Schevenuiter, 3-2 Coolman.
Stormvogels Telstar-DEM 3-1 (2-0). 1-0 Heer, 2-0 Verschuren, 2-1 Kloef, 3-1 Verschuren.

"De Telegraaf"maandag 31 maart 2003:

Uit het Utrechtsnieuwsblad dd. 7 april 2003.

Duur punt CDN tegen Zeeburgia

Van een medewerker

CDN - Zeeburgia 0-0.

Een strafschop tegen die wordt overgeschoten en een afgekeurd doelpunt: CDN kwam goed weg in de strijd tegen Zeeburgia. "Wij hebben ook wel de nodige kansen gehad, maar we mogen toch tevreden zijn met het gelijke spel," aldus Ben Altemühl, de coach van CDN. De gelijkopgaande eerste helft was niet erg fraai. Beide ploegen besloten na de rust dan ook om er wat meer strijd tegenaan te gooien. CDN moet immers zuinig zijn op de puntjes, nog immer wordt angstig naar beneden gekeken. "Maar wij gooien de handdoek niet in de ring," zegt Altemühl. "We strijden tot de laatste wedstrijd en ik hoop en denk eigenlijk dat we de nacompetitie kunnen voorkomen." De strijd tegen de Amsterdammers werd in de tweede helft zo fel dat de scheidsrechter een rode kaart moest trekken voor een Zeeburgia-speler. CDN kreeg nog wel kansen, maar wist de overtalsituatie niet uit te buiten.

Seizoen 1983-1984 (Hoofdklasse A)

1.	Elinkwijk	26	39	59-27
2.	A.F.C.	26	35	54-31
3.	Wilhelmus	26	32	37-29
4.	A.F.C. ’34	26	30	35-23
5.	R.C.H.	26	29	37-35

6. E.D.O.	26	28	34-37
7. Blauw Wit	26	25	22-25
8. V.U.C.	26	25	28-35
9. Unitas	26	24	37-37
10.D.H.C.	26	23	28-35
11.D.W.V.	26	23	32-47
12.C.V.V.	26	20	22-36
13.ZEEBURGIA	**26**	**17**	**30-34***
14.Xerxes	26	14	23-47

*
(degradatie na een 3-jarig verblijf in de Hoofdklasse)

Seizoen 1991-1992 (2e klasse)

	W.:	P.:	
1. ZEEBURGIA		22	27
2. Woerden	22	25	
3. Rood-Wit/A 22	25	25	
4. Argon	22	24	
5. D.O.S.	22	24	
6. D.C.G.	22	23	
7. Vriendenschaar	22	23	
8. D.W.S.	22	21	
9. Nijenrodes	22	21	
10.J.S.V./Nieuwegein	22	19	
11.Quick 1890 afc.	22	18	
12.Rapiditas	22	15	

Seizoen 1992-1993 (1e klasse)

	W:	P.	V:-T:	
1. U.V.V.	22	33	64-30	
2. Blauw-Wit	22	28	38-26	
3. O.S.V.	22	27	47-30	
4. H.R.C.	22	27	49-37	
5. Vitesse '22	22	24	42-33	
6. Zwarte Schapen	22	22	43-41	
7. U.V.S.	22	21	27-28	
8. Hilversum	22	21	43-51	
9. N.F.C.	22	19	22-37	
10.Elinkwijk	22	18	40-48	
11.ZEEBURGIA	**22**	**12**	**35-57**	
12.Rood-Wit (A)	22	22	12	24-56

Seizoen 1993-1994 (2e klasse A)

	W.:	P.:	V.:-T.:
1. D.C.G.	22	32	42-24.
2. ZEEBURGIA	**22**	**31**	**53-31***
3. K.B.V.	22	26	40-29
4. Zilvermeeuwen	22	24	26-26
5. Z.A.P.	22	23	36-25
6. Geel–Wit '20	22	22	29-29
7. D.E.M.	22	21	25-26
8. W.F.C.	22	21	33-39
9. Ripperda	22	20	31-36
10.Hellas Sport	22	16	33-44
11.De Valken	22	16	23-40
12.L.S.V.V.	22	12	15-37

*(Zeeburgia na het nemen van strafschoppen in een besl.wedstrijd tegen Nijenrodes prom. naar de 1e kl.)

Seizoen 1994-1995 (1e klasse A):

	W:	P.	V:-T:	
1. Zwarte Schapen	22	34	49-18	
2. H.R.C.	22	33	44-15	
3. D.C.G.	22	29	42-25	
4. ZEEBURGIA	**22**	**28**	**41-26**	
5. Aalsmeer	22	22	37-34	
6. E.D.O.	22	21	23-26	
7. Stormvogels 22	22	20	22-30	
8. Kolping Boys	22	22	20	25-34
9. Volendam	22	19	22-40	
10. Vitesse '22 22	22	17	30-44	
11. R.C.H.	22	14	19-29	
12. Blauw Wit	22	8	17-50	

Seizoen 1995-1996 (1e klasse A):

	W:	P.:	V.:-T.:	
1. Elinkwijk	22	45	63-23	
2. Hilversum	22	44	25-19	
3. Argon	22	40	41-30	
4. Z.A.P.	22	40	41-30	
5. H.R.C.	22	33	37-29	
6. Kolping Boys		22	28	31-30
7. E.D.O.	22	26	25-36	
8. K.B.V.	22	24	31-35	
9. Stormvogels	22	24	29-39	
10.U.V.V.	22	23	30-38	
11.ZEEBURGIA	**22**	**23**	**32-41***	
12Volendam	22	9	14-73	

(*laatste wedstrijd tegen Stormvogels, laatste min. Degradatie naar de 2e klasse)

Seizoen 2001-2002 (2e klasse)

	W:	P.	V.-T.
1. Quick 1890 afc	22	48	55-23
2. C.D.W.	22	46	51-23
3. Blauw-Wit Osdorp	22	43	37-18
4. U.V.V.	22	39	40-32
5. de Meern	22	30	40-33
6. ZEEBURGIA	**22**	**30**	**28-28**
7. Vriendenschaar	22	28	33-37
8. De Bilt	22	28	39-49
9. JOS/Watergr.meer	22	27	33-37
10. S.D.O.	22	25	35-32
11. Hercules	22	17	23-49
12. Holland	22	8	18-73